

TEATAR FARSKI

Stotine godišć táko
stojidũ pijáce, kolone, baluštráde,
paláci, skule i libri starínski,
a nad svima
teatar fárski
i u njemu dráge riči harváske.

Skupščine pukã.
Pisnici po skalínádoh i cvítnjocih,
slike najbojih meštor mletáškíh,
Tvardājĩ i turni.
Odzvánjodu mĩri
Robinjon Hanibala slávneg leutãšã
oli riči domácon
Bênetović Martĩna puškog začinjãvca.
a teatar fárski
nad svima
i u njemu lípe besĩde
u jaziku drágen, harváskén.

Drame, skazãnja, versi, fantazije
i igrě pastĩrske,
šinjorije mletáške i gospári fárski,
ma uvik
riči starĩnske,
harváske,
slovĩnske.

Miruje pijaca,
a zemunjave težáške noge,
teške od zemje čarnjehne
i trúdne rabóte
gazidu po dáskañ i salizih,
oli uragāñ pasāju nad sviton,
ustāju Ivānići, Bláškovići i Surēle,
popi Zovinići pod oružjen
i puk vaskoliki za njima,
a stoji teatar fárski
i u njemu oldājū
dobre riči harváske.

Grádidu grevaste ruke težáške
lože i arsenālě,
uz veslā stenju kmeti galeđti.
Hlāmodu mártva telesā u portu
na jarbulih i lanfīnoh.
Prohđdu galije i baštārde,
kapitāni i poteštāti,
ma ostaje teatar fárski
i u njemu barčidū najslaje beside
starínske,
harváske,
slovínske.

Puno je godišć pasālo
i sad kad su nove plime narésle
našon zemjón slovínskon
i ustáli novi junāci
pod zvizdón čarnjehnon, partizánskon,
opet se čuju
beside starínske,
harváske,
slovínske,
práve, partizánske.

A penje se téška nogā težáška
na dáske fárskega teatra.

Marin FRANIČEVIĆ